

In palatul regal al regelui Serbiei

Infanteristul ungar: Tare bine e să șezi pe tronul lui Petrache, sârbul.
Husarul: De bună seamă, că regele Petru n'o fi șezând așa comod acolo unde se află acum. Șade pe giampi.

Nici unele nu sunt rele — dacă te deprinzi cu ele.

Cu Tândală, un prieten întâlnindu-se în drum
 Il întreabă, cum petrece cu sărăcia acum?
 El răspunde: — Foarte bine, toamai ca și cel bogat,
 Cum se poate, — cu mirare celalalt l'a întrebat —
 Să trăești cu sărăcia foarte bine, precum zici?
 — Ce te miri, el îi răspunde, pentru așa lucruri mici?
 Trăesc că 's deprins cu dânsa cași viermele cu hrean,
 Nu simt nici o greutate și când n'am nici un ban.

Cum sperie neamțul pe american și englez

Submarinul german »Deutschland«
 apare la suprafața mării, în fața ameri-
 canului speriat și zice: »Poziți cernea-
 lă, pentru condeiul Dv. Poitim, vă rog!

Mai scrieți o nouă notă la adresa
 englezului infuriat de pe celalalt mal,
 care plin de furie țipă, că m'ai lăsat
 să mă apropii de malul D-tale.

Numai din miros te saturi.

Nastratin Hogeia într'o seară la fereastră cum ședea
 Și lungea nasul aiurea pe alții lăr' ai vedea,
 Trecând unul din prieteni: Ce miroși? — l'a întrebat.
 — Vecinul meu, el răspunde, gătește scumpe mâncări
 Și d'al lor miros mă satur trăgându-l mereu pe nări.

Grijile-s la creditori, mai mult decât la datori.

Unul întâlnind pe Ghiță, s'a oprita-l întreba,
 De și-a plătit datoria? iar el răspunde: — Ba.
 — Dar e un bălă fără grije, când știi că ești dator?
 — Grija, zise el — so poartă cel ce este creditor.

Mă dreg...*)

Se zice că ar fi fost cândva un boer,
 tare avut, care nu se îmbătase încă în
 viața lui. Lui i se părea ciudat lucru,
 când vedea lumea bând. Nu putea da
 el cu gândul, cum omul, care se ține
 așa de dârz, își lasă picioarele pe mâna
 vinului, de-l poartă pe două cărări.

Odată s'a amăgit de s'a amețit. A doua
 zi, după chef, îl apucă o durere de cap
 de nu știa pe ce lume-i. Ii venea să se
 câmpii, nu alta.

— Rău e de bețivi, Doamne, grele
 zile duc. Eu odată m'am alunecat cu
 firea și cât sufăr — d'apoi ei, c'o (în
 una!...

În satul acela era un golân, care spi-
 jinea păreții crășmelor cătu-ți-i ziulica
 — lângă tejghele își făcea veacu. Ii
 vine 'n minte pe acesta să-l întrebe,
 că ce se face cu atâta durere de cap.
 Il cheamă la curte. Da bețivul perpelit:
 straele lui erau numai niște zdrențe
 înodate pe după gât și duhuros de-ți
 strâmbai nasul, când trecși pe lângă
 dânsul. Căciula-i era roasă, jerpelită
 și cu răsufători prin fund.

— M'a împins păcatul de am luat un
 pahar mai mult și tare mă doare capul.
 Pe tine nu te doare de atâta băut?

— Pe mine mă doare când nu beau!

— Cum se poate?

— Ia așa...

— Mh!... Și ce faci de scapi de poz-
 na asta?

— Mă dreg, cucoane...

— Cum vine vorba? Învață-mă să mă
 dreg și eu.

— Păi... ia un stocan de cel mai
 vechișor și pune-l la foc să dea în
 clocot; zdrobește apoi în el un bulgăre
 de zahăr, presoară-i cu piper, negru,
 bate-l bine să se amestecă și dă-l pes-
 te cap.

— Și apoi?

— Apoi umple stocanu iară, — d'ac-
 cum cu vin rece, închide ochii, pune-l
 la gură și te uită în podele, pân' îi
 simți că s'a ușurat bine.

— Și apoi?

— Ii vedea cum ția fi...

Face cum l'a învățat. Da vinul i su-
 gubeț: boerul prinde curaj și începe
 din nou: lăutari, joc și mâncare iar
 pân' a doua zi.

Cheamă iar pe bețiv:

— Degeaba, mai rău mă doare capul
 de par'că dă să se desfacă.

— Nu te da scârbei. Cum vrei așa
 deodată să-ți treacă?

— Dar cum?

— Trebuie să te dregi și azi...

— Așa?

Și boerul s'a dres pân' s'a strânc
 iară: cum îi se suia vinul în cap, îi
 da gust de chef. După beția asta și mai
 reu. Valeu și valeu! Aștepta neliniștit
 pe cel cu povața.

— Se vede că acesta mi-i sfârșitul.
 M'am gătat, în loc de dres, eu mă stric.

— Să n'ai nevoie, las' că-i bine.

— Cum?

— Dă-i înainte, — dreg-te și azi...

*) Din Calendarul Cucului pe 1917.

Dar boerul ca ieșit din minți:

— Mă rog și mult am să mă dreg eu așa?

— Pân' ți-a ieși părul prin căciulă, cucoaie, ia așa, ca mie, — face el râzând cu șiretenie.

Și bețivul pipăie spărturile din fundul căciulei, din care răsăreau smocuri de păr.

Cântec din bătaie.

Frunzuliță, crengurele
Sărace zilele mele,
Mamei bine i-a părut
Când pe mine m'a născut,
Pe mine și pe-ai mei frați
Ne-a crescut ca niște brazi,
Dar ea bine n'a știut
Pentru cine se-a crescut.
Galție, țarnă amară,
Că și noi în tin' intrarăm,
Pân' la apa Nistrului
În fața dușmanului.

Vai tu liftă blestemată
Ce nu pui pace odată,
Că 'n doi ani și patru luni
Au picat și răi și buni.

Frunză verde de bujor
Ce fui Doamne eu dator
Să petrec atâta dor.
Decând în lupt'am intrat
Mi-a albit părul în cap,
Tot suind și coborând,
Peste dealuri tot trecând.

Frunzuliță viorele
Vai Doamne, ce zile grele,
Jalea, dorul mă doboare
Și mă usc de pe picioare
Ca iarba arsă de soare.

Cine nu o vrea să creadă
Plece 'n lume și să vadă,
Să vadă ce-am văzut eu
Și să umble tot mereu,
Tot prin dealuri și păduri
Tot prin ele ascuns de plumbi,
Plumbi de tunuri și șrapnele
Ce fac omu 'n bucațele.

Frunză verde măierană
Sunt cuțese de-o cătană,
Simion Murariu îl chiamă
Frunză verde viorea
Din comuna Folea.

Câteva gânduri în câteva rânduri.

Politica este ca și păcăjenul: un animal de pradă.

Se fac palaturi pentru rău făcători și tunuri pentru oameni de bine.

Carmen Sylva.

MIRAREA SPALATORESEI

— Doamne, dumnezeule. — n'aș fi crezut niciodată că un profesor de morală, care vorbește mereu de curăție sufletească și trupească -- să aibă ruție atât de murdare!

Dorul soldatului.

Frunză verde de trifoi
Neagră-i inima în noi,
Neagră e ca un cărbune
Dar noi nu avem cui spune.

Măiculiță cu dulceață
Care m'ai purtat pe brațe,
Multe nopți nu ai dormit
Lângă tine m'ai scutit
Și mereu te-ai necăjit, —
Iar' după câte le-ai tras,
Vezi, acum, unde-ai rămas...

Decând de-acas am plecat
Mult am plâns și am oftat,
Pe toate cărările
Mi-am blestemat zilele,
Căci, maică, când m'ai născut
Mai bine m'ai fi perdut...

(Auzită și scrisă de Măriuța Marina din comuna Folea.)

GLUMA AMERICANA

— Eri m'am uitat eu sigur, mi-am ieșit din sărite — și 'n cursul unei discuții cu nevasta mea am strigat tare la dansa:

— Și ce-a făcut soția?

— Mi-a luat mâna — mi-a strâns-o și m'a felicitat pentru vitejia mea demnă de admirat.

Condeiu publicistului.

Condeiu este fier, Condeiu-i dulce miere;
Când aspru și când fin,
Cu proza sau cu versul
Colindă universul
Cu gândul tot senin.

În vârful ei getare;
În juru-i, înaltare;
El pune 'n noi fiori;
Fiori de împăcare,
Fiori de progresare...
E fulger printre nori.

SOCOTEALA LESNE

Profesorul de aritmetică: Fiule, fă iute socoteala, câți boi trec acum pe aici...

Elevul: Șaptezeci și șasă.

Profesorul: Cum ai făcut socoteala?

Elevul: Am numărat picioarele boilor — și am împărțit apoi cu patru.

Profesorul: Ți-ai îngreunat munca, fiule. Altă dată să numeri coarnele boilor și să împarți apoi cu doi.

HAZ ÎN ȘCOALA

Invățătorul: Așa dar, lucruri din cari se poate vedea ceva — se numesc... transparente. Neculaie, spune-mi acum un obiect transparent.

Neculaie: Un geam.

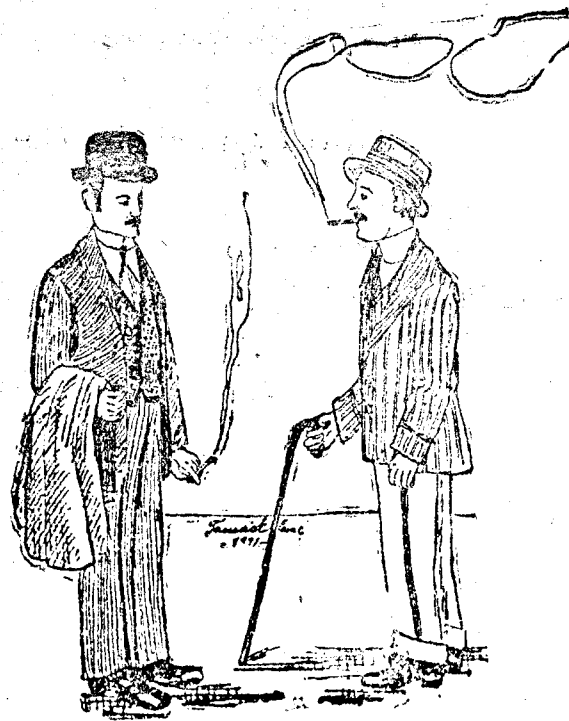
— Bine! Și tu Ghiță numește-mi un obiect transparent...

— Gaura dela cheia uși.

RASPUNS NIMERIT

Nefumătorul către fumător: Dar, Dar, bine domnule, șezi cu țigara în gură în vagonul pentru nefumători.

Fumătorul către nefumător: Și d-ta ai șezut fără țigară în vagonul pentru fumători.

— Dacă un om m'ar numi mincinos — știi d-ta ce i-aș face? Iaș da un pumn ca să se prăvălească, dacă ar cântări 150 kilograme!

— Ei, iată, eu te numesc mincinos!

— I-i, dar prost te mai faci. Ești un laș. Doar știi prea bine, că cântărești cel mult 75 kilograme. Și eu aș oameni ușurei nu mă pun eu la tranșă. —

Jalea fetei.

Frunză verde lăcrimioare
Vai rău inima mă doare
După lumea ce-a plecat,
Ce-a plecat dintr'al meu sat.

Frunză verde viorele
Mi-i dor și mor de jele,
Că mi-s tare tinerea
Și 'mi petrec viața-așa.

Frunză verde de sulfine,
Vai Doamne, eu n'am pe nime.
C'am avut un ginere
Și l'am pierdut și pe el;
Veste tristă am primit
Că 'n război el a murit.

Doamne, tu te miluește
Și țara o păciuește,
Că de toate m'aș lăsa
Bătaia de s'ar găta.

Floricea din răzoare
Vai s'amar de față mare
Că sărbătorile vin
Și le petrece 'n suspin.

Frunză verde de bujor
Multă lume e cu dor,
Dară cu dor cum sunt eu
Știe numai Dumnezeu.

Foaie verde de cicoare
Pe mine mă chiamă floare,
Foaie verde de sălcea
Și proleca mi-e cica,
Foaie verde de dudău
Folea este satul meu.

O INTALNIRE

— Te rog tată, ce-i asta, când se întâlnesc doi oameni, cari se salută, deși nu se cunosc.
— Sânt doi ofițeri.

Cum răspunde țiganul.

Il tocmește românul pe țigan ca să-i taie nuele. Când să-i deie mâncarea de cu seară, îi zice cu tot diadinsul, să porneasă la pădure, de cum s'o ivi gena de ziua... Dar țiganul greoi la treabă, tot timpul numai s'a întins, ia așa fără nici un spor.

A doua zi, sara, se întoarce la român, cu mersul șovăit, văitându-se că-l dor șelele de muncă.

— Valeu și valeu, că rău m'am os-tenit...

— Ei, da 'ncaltea a ieșit vr'o ispravă, — câte nuele mi-ai tăiat?

— Oho... cât lumea, dum'eta să fii sănătos.

— Mi-ai făcut ca la două care bune? Țiganul rămâne întâi pe gânduri și apoi zice curajos:

— Apoi, cu tăiate, — cu netăiate, cred c'or cam îi...

GHICITURI

Ce va să zică chipul acesta?
Aflați!

Ce va să zică chipul acesta?
Aflați!

Editor și redactor responsabil:
Dimitrie Birăuțiu.

Tipografia »Poporul Român«, VII., Ilka-utca 36

Dela administrația »Foaia Poporului Român«, Budapest, VII., Ilka-utca 36 se poate comanda următoarele:

Harta Europei împreună cu harta Ardealului

cea mai nouă ediție, care cuprinde toate țările învrăjbite, fiecare țară separat colorată costă 1.50 cor., plus 10 fileri porto postal.

Visul Maicii Domnului

(carte legată) cu porto postal 45 fileri.

Rugăciuni pentru soldați

cu binecuvântarea Pr. S. S. episcopul Dr. E. Cristea (pentru gr. orientali).

Prețul: 1 exemplar cu porto postal 10 fileri;

50 exemplare cu porto postal 3 cor. 20 fileri;

100 exemplare cu porto postal 5 cor. 30 fileri.

Octoihui

(carte frumos legată în roșu, cu 320 pagini), care cuprinde toate cântările bisericesti, ca: Rânduiala Vecerniei, U-treniei și a Liturghiei; cele opt glasuri pentru Duminici, Podobiile, Polijeul, Pri-pelele, Catavașiile, Irmoasele, Svetilne-le și multe altele, costă numai 2.10 cor.

Cântece din războiu

În bogata literatură ce a apărut în timpul războiului, cuprinzând culegeri de piezi populare plăsmuite de geniul popular, de bună seamă că cea mai nouă broșură apărută:

Cântece de dor și jale

ale eroilor noștri de pe câmpul de luptă și din spitale

scoasă în editura »Foi Poporului Român« este o lucrare prețioasă în privința aceasta. Ea dă o icoană minunată de bună cum gândește, cum simte și cum luptă soldatul român aflat pe frontul rusec, italian sau sârb.

În broșura aceasta sunt adunate cu îngrijire cele mai frumoase poezii ce le-au scris soldații de pe toate fronturile și simți o plăcere deosebită citind vers după vers, așa cum fiii poporului nostru le-au iscodit.

Indemnăm pe toți cetitorii noștri să-și procure această culegere de poezii pe care să o păstreze în biblioteca lor și mai târziu ca o amintire a teribilului războiu, în care neamul nostru și-a vărsat sângele cel mai generos. Prețul unui exemplar e de 56 fileri, plus 5 fileri porto postal.

Dela administrația »Foaia Poporului Român«, Budapest, VII., Ilka-utca 36 se poate comanda următoarele:

Lămuriri referitoare la**Ajutorul de stat**

pentru familiile celor înrolați precum și despre îngrijirea invalizilor, a văduvelor și orfanilor celor căzuți în războiu.

Broșura este întocmită după ordinațiunile și legile referitoare la ajutoarele ce se dau din partea statului, și este împărțită în trei părți:

I. Ajutorul de stat.

Pe 12 pagini se vorbește în broșură despre felul cum se dă ajutor familiilor a căror susținător a fost înrolat. Se arată cu deamănuntul care familie are drept să ceară ajutor și cât îi se poate da după lege. În fiecare comitat ajutoarele se schimbă. Se relevă cât ajutor se dă în comitatele românești.

II. Îngrijirea invalizilor și a familiilor acestora.

În acest capitol se spune, pe 11 pagini cum se îngrijește statul de soldații și ofițerii cari au devenit ologi, ciungi, etc., în decursul împlinirii datorțiilor lor militare. Se arată cu cifre cât ajutor se dă lunar, ori anual invalizilor și familiilor lor.

III. Ocrotirea familiilor celor căzuți (morți) pe câmpul de luptă, precum și a celor dispăruți.

Sub acest titlu se publică cu deamănuntul ajutorul dela stat al văduvelor, orfanilor și al familiilor celor căzuți pe câmpul de luptă. Se arată sprijinul material lunar al văduvei, speșele de creștere ale orfanilor și ajutorul provizor anual în cazul când soldatul a dispărut. Toate aceste se cuprind și într-un articol separat unde se arată competențele lunare ale văduvelor și orfanilor rămași de ofițerii, cadeții și stegarii căzuți în războiu, și speșele de educație.

Broșura aceasta este unica în felul său, în toată broșură se pun întrebări și se dau răspunsuri în-telegătoare.